

→ uprzejmy

adjectif | *uprzejmy - singulier, nominatif*

poli

Co za *uprzejmy* człowiek, pomógł mi nieść zakupy.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	uprzejmy	uprzejmi
genitif	uprzejmego	uprzejmych
datif	uprzejmemu	uprzejmym
accusatif	uprzejmego	uprzejmych
instrumental	uprzejmym	uprzejmymi
locatif	uprzejmym	uprzejmych
vocatif	uprzejmy	uprzejmi

	I.poj.	I.mn.
nominatif	uprzejma	uprzejme
genitif	uprzejmej	uprzejmych
datif	uprzejmej	uprzejmym
accusatif	uprzejmą	uprzejme
instrumental	uprzejmą	uprzejmymi
locatif	uprzejmej	uprzejmych
vocatif	uprzejma	uprzejme

	I.poj.	I.mn.
nominatif	uprzejme	uprzejme
genitif	uprzejmego	uprzejmych
datif	uprzejmemu	uprzejmym
accusatif	uprzejme	uprzejme
instrumental	uprzejmym	uprzejmymi
locatif	uprzejmym	uprzejmych
vocatif	uprzejme	uprzejme

